

Nolla nolla

En ole perehtynyt kunnolla jalkapallon hienouksiin. Telkkarin perusteella peleissä tehdään joskus maaleja. Olen nähnyt luonnossa vain muutaman pelin. Joku kummallinen epäonni tuntuu riivaavan minua. Aina kun eksyn oikeaan otteluun, se päättyy puolentoista tunnin jähnyksen ja koiville potkimisen jälkeen nolla nolla.

Niin kävi nytkin. Jouduin tai pääsin työni puolesta Suomen ja Englannin väliseen karsintaotteluun Olympiastadionille. Tupa tuli täyteen. Pelaajat juoksentelivat kentällä, kansa huusi ja velloi, mutta yhtäkään palloa ei saatu verkkoon. Yritin selittää kavereilleni, että miljoonamiesten lukuisat epäonnistumiset johtuivat möristä palloista. Ei tosin satanut yhtään, mutta jos pallopojat kastelivat palloja.

Lehdistä luin jälkepäin, että nolla nolla oli Suomen voitto!

Vaikka peli meni kuin meni, tapahtuma sinällään oli hyvin mielenkiintoinen, ja se ansaitsee vähän analysointia.

Britit ovat tunnetusti kränää porukkaa. He matkustavat laumoittain seuraamaan joukkueittensa pelejä ulkomaille. Siinä sivussa he särkevät paikkoja ja pelottelevat ajat sitten manalle menneen suurvallan hengessä paikallisia ihmisiä. Poliisien ainoa rankaisukeino on hulinoitsijoiden ajaminen mahdollisimman pian maasta ulos.

Nytkin Olympiastadionille oli rahdattu rykmentti poliiseja ja muita turvamiehiä. Yleisöä pyydettiin tulemaan tuntia ennen porteille, jotta kaikki ehtisivät ajoissa katsomoon.

Ryysis olikin ennen näkemätön. Ihmiset pakotettiin pitkiä putkista tehtyjä käytäviä pitkin turvamiesten käsittelyyn kuin lehmät lypsyautomaattiin. Ei ollut mitään mahdollisuutta saada tuiki tarpeellista lämmikettä mukaan edes muoviasiassa.

Englantilaiset ohjattiin ihan eri reittiä karsinoituun katsomoon piippuhyllyille. He mekastivat ja lauloivat kyllä mahtavasti, muttei sekään auttanut. Pallot nääs kun olivat märkiä, ja potkut lipsuivat.

Oikeastaan makoisimpana ottelusta mieleen jäi erään Turun puolesta tulleen katsojan mekastus toisella puoliajalla kahvikuitista. Hän oli mennyt hirveään pitkään jonoon ostamaan kahvia. Joku edellä oleva oli pyytänyt kolmesta kahvistaan erillistä kuittia. Myyjä ei tietenkään ollut löytänyt kuittivihkoa eikä kai kynääkään. Porukka hermostui, ja kuitin pyytäjä sai kuulla kunniansa. Me katsomossa saimme seurata koko toisen puoliajan alatyylisillä ilmaisuilla höystettyjä sketsejä tikkukirjaimin ja tavuvii-voin laadituista kuiteista.

Pitkästyttävän pelin aikana mieleen kuuluisan TV-ohjaajamme Raimo Piltzin ehdotus nolla nolla-pelien käsittelemiseksi. Järjestetään ennen ottelua varoilta rangaistuspotkukilpailu, joka myös nauhoitetaan. Pelaajat ovat silloin vielä riskejä ja vaatteetkin puhtaat. Tulee hienoja laukauksia ja torjuntia. Sitten kun peli päättyy tasan, näytetään nauhoitettu rankkarikilpailu. Tai oikeastaan hänen ehdotuksensa kuului, että näytetään vain se rankkarikilpailu ja täytteeksi jotain sivistävää ohjelmaa.

pajen